

печатницата на Каравеловъ. Когато билъ въ Браила, известно време прекаралъ въ една тѣсна мръсна, кръчма извънъ града. На масата въ тая кръчма, дето всѣки часъ влязали пияни власи и българи, да пиятъ и да вдигатъ шумъ, Ботевъ пишелъ статии за вестника си; тамъ написалъ и много отъ най-хубавитѣ си стихотворения. Много пжти го виждали свитъ въ нѣкой жгълъ на тая кръчма да чете книги или да спи върху палтото и обувката, които му служили за възглавница.

Малко подобрение въ живота на Ботева настъпило, когато се сближилъ съ Каравелова въ Букурещъ и станалъ неговъ сътрудникъ въ вестникъ *Независимостъ*. По това време той се оженилъ.

Но и въ най-тежкитѣ минути на живота си Ботевъ не се отчайвалъ. Неговата твърда воля понасяла всичко. Той пренасялъ безъ болки страданията, защото малко мислѣлъ за своето щастие и благополучие, а се грижелъ само за освобождението на своитѣ нещастни сънародници. Той виждалъ, че колкото и да е зле тукъ, на чужбина, се пакъ се живѣе свободно, а българитѣ оттатъкъ Дунавъ не сж господари ни на живота, ни на имота, ни на честта си.

Ботевата чета

Най-свѣтлото дѣло, което извърши Ботевъ за своето отечество, бѣ подвигътъ на неговата чета въ Врачанския балканъ и геройската смъртъ на поета тамъ.

Нашитѣ млади читатели знаятъ, че презъ м априль 1876 година избухна Сръдногорското въстание, което свърши злополучно за народа ни. Неговитѣ първи успѣхи окуражиха сърдцата на бъл-